VIIKONVAIHDE

PASSIPAIKALLA

Astalona Venäjä

Onko venäläisten laitteilla jauhettu sähkö erilaista kuin läntisten myllyjen tuote? Töpselistä tulee kuulemma myös vihreää sähköä. En ole lampun loisteessa eroa huomannut.

Oras Tynkkynen (vihr.) kielsi kuitenkin eduskuntaa suostumasta Fennovoiman ydinvoimalahankkeeseen venäläiskytkennän vuoksi. Fennovoiman vähemmistöomistaja Rosatom on Putinin hallinnon jatke, jonka tehtäviin kuuluvat Venäjän geopoliittiset intressit, selitti Tynkkynen.

Pääministeri **Alexander Stubb** (kok.) varoitti sekoittamasta russofobiaa, Venäjän pelkoa energiaratkaisuihin. Kaikista Suomen poliitikoista siis Stubb varoittaa russofobiasta!

Jo aiemmin yritettiin Rosatom-verukkeella kieltää elinkeinoministeri **Jan Vapaavuoren** (kok.) asioiminen Venäjän energiaviranomaisten kanssa. Oikeuskansleri huitaisi moisen roskan pöydältään.

Putin, ikuisesti?

Oras Tynkkynen jättää eduskunnan ensi vaaleissa. **Vladimir Putinin** hän uskoo istuvan Venäjän johdossa ikuisesti.

Pyhäjoen ydinvoimala jauhaa sähköä aikaisintaan kymmenen vuoden kuluttua. Vieläkö Putin silloin hallitsee Rosatomia?

Ydinvoimala tuottaa sähköä ainakin 60 vuotta. Kuusi vuosikymmentä sitten **Stalin** oli juuri kuollut. Sen jälkeen Venäjällä on ollut ainakin kymmenen ”itsevaltaista johtajaa”. Energiaa on naapurista virrannut kaikkien johtajien aikana, kunhan laskut on maksettu.

Ukraina on eri asia, koska se ei maksa laskujaan. Kuka maksaa Ukrainan kaasun ensi talvena? Taitaa universumin yleishumaani vpk eli EU kerätä kolehdin.

Lampaat ja leijonat sovussa

Eduskunnan Fennovoima-keskustelu tuntui epätodelliselta. Tuskin koskaan **Ben Zyskowicz** (kok.), **Mauri Pekkarinen** (kesk.), **Timo Soini** (ps.) ja **Jouni Backman** (sd.) ovat tuntikausia kiivailleet saman asian puolesta.

Riviedustajien välillä oli hajontaa. **Juha Väätäinen** (ps.) totesi, ettei Venäjä tuosta vihaamalla mihinkään häivy. Soinin entinen kruununprinssi, sivuraiteelle ajautunut **Vesa-Matti Saarakkala** (ps.) väitti, että Suomi joutuu Fennovoimassa naimisiin Venäjän kanssa.

Entinen veturinkuljettaja **Harry Wallin** (sd.) kertoi ajaneensa 30 vuotta neuvostovalmisteista veturia. Onko Suomen VR siis naimisissa Venäjän kanssa?

Christina Gestrin (r.) ilmoitti, ettei Fennovoima korvaa venäläistä sähköä, koska Venäjältä ei tällä hetkellä tuoda lainkaan sähköä Suomeen. Gestrinille kerrottiin, että syystulvien aikaan Ruotsin vesisähkö on halpaa. Talvipakkasten tullen tarvitaan taas venäläistä virtaa. Ja pakkastalvia Siperia tänne aina välillä työntää ilmastonmuutoksesta huolimatta.

Haaveeni raukesi

Poikasena haaveilin, että kun tulen vanhaksi, harmaaksi ja arvokkaaksi, hankin itselleni hylkeennahkaisen turkispäähineen, suomeksi karvalakin. Se oli silloin herran merkki.

Tällä viikolla haaveeni raukesi. Ei tullut koskaan herraa. Eduskunta kielsi EU:n käskystä hyljetuotteiden kaupan.

Suomessa harmaahylje eli halli on runsaslukuinen vahinkoeläin. Eivät ne pakastekalaa syö, totesi **Pirkko Mattila** (ps.). Hallia saakin pyytää hyvin rajoitetusti.

Jari Lepän (kesk.) johtama maatalousvaliokunta on pähkäillyt koko vuoden, salliiko EU käyttää nämä muutamat hylkeenraadot hyödyksi, vai pitääkö ne rahdata maan toiselle laidalle ongelmajätteenä. Varmuutta ei ole saatu.

Takavuosina raadoista olisi keitetty margariinia. Nyt ne kelpaisivat biopolttoaineeksi, josta vihreidenkin luulisi iloitsevan.

PEKKA ALAROTU

MT 50 VUOTTA SITTEN – LA 17.10.

Juurisen Matti oli Mantaansa vastassa tämän palatessa vierailemasta Helsingistä. Manta kertoi kuulumisia ja iltapimeää polkua astellessaan hän sanoi muun muassa, kuinka kaupungissa saattoi kävellä illallakin kuin päivällä ikään, kun katuvalot paloivat. Tuolloin liukui pilvi kuun edestä ja Matti sai aiheen sanoa:

— Nyt sitä syttyivät meilläkin ne katuvalot.

Maaseudun Tulevaisuus 17.10.1964

Moottorisahan osuus hakkuutöissä lisääntyy

Moottorisahaa käytettiin aluksi vain kaatoon ja katkaisuun. Viime aikoina on sitä yhä laajenevassa mitassa ryhdytty käyttämään myöskin puiden karsintaan. On sanottu moottorisahakarsinnan kohottavan hakkuumiehen päiväansioita jopa yli 20 prosentilla. Yksinkertaistaakseen edelleen hakkuutyötä ovat ruotsalaiset metsä ammattimiehet kehittäneet nyttemmin tukinhakkuussa käytettävän menetelmän, jota kutsutaan Rickleå-menetelmäksi. Menetelmä on kehitetty siltä pohjalta, että karsitaan yksinomaan moottorisahalla. Menetelmän tarkoituksena on vapautua paljosta kävelystä käsiteltävän puun luona, työkalujen vaihtamisesta ja noutamisesta ja niiden vaatimasta ajanhukasta.

Münchenin metropolista vuodeksi Sydänmaan rauhaan

Saksalainen Valerie Sühling, 16, lähti vaihto-oppilaaksi Suomeen ja päätyi kärsämäkeläiselle karjatilalle. Vuosi opettaa paitsi itsenäistymään myös ottamaan vastuuta eläimistä.

PEKKA FALI

Valerie ymmärtää jo jonkin verran suomea, mutta epäröi puhua sitä. Vaikka osaisi sanoja, lauseiden muodostaminen on vaikeaa.

Valerie Sühling viettää vaihto-oppilasvuotta Kärsämäen Sydänmaan kylällä, Raudaskosken maatilalla. Hevosten hoito on tytön mieleen, sillä hän harrastaa ratsastusta kotimaassaankin.

KÄRSÄMÄKI (MT)

Etelä-Saksan Dachausta, miljoonakaupunki Münchenin kupeesta vajaan 3 000 asukkaan Kärsämäkeen saapui elokuussa eloisa punatukka, 16-vuotias **Valerie Sühling**.

Raudaskosken perhe harkitsi pitkään vaihto-oppilaan ottamista.

”Mietimme, haluaako kukaan tulla syrjäiselle maaseudulle ja onko täällä nuorelle tarpeeksi tekemistä”, perheen äiti **Seija Raudaskoski** kertoo.

”Nyt kun luovuimme lypsylehmistä, meillä on enemmän aikaa ja koimme, että olisi hyvä aika ottaa vaihto-oppilas.”

Saksalaistyttöä ei yhtään häirinnyt lähteä vuodeksi maaseudulle pieneen Sydänmaan kylään, vaikka on koko ikänsä asunut kaupungissa.

”Täällä on paljon tekemistä”, hän vakuuttaa englanniksi. Suomeksi haastattelun antaminen ei vielä taivu.

Yksi sisarusparvesta

Valerie on solahtanut Raudaskosken perheeseen kuin adoptiolapsi.

Hän harrastaa isäntäperheen tyttärien, 15-vuotiaan **Lotan** ja 12-vuotiaan **Sirin,** tavoin ratsastusta.

Raudaskosken maatilalla on neljä hevosta, ja niiden hoito on tyttöjen vastuulla.

”Hevosille heinää”, Valerie tapailee suomeksi.

”Valerie on hevostyttö ja sopii siksi perheeseemme todella hyvin”, perheen äiti iloitsee.

Hevosten lisäksi perheellä on liki 200-päinen ylämaankarjalauma. Vaihto-oppilaan rohkeus on riittänyt jopa 9-vuotiaalla Olvi-sonnilla ratsastamiseen.

Kansainvälisyyttä kotona

Vaihto-oppilasvuosi on nuorelle itsenäistymisen aikaa ja irtiottoa omasta perheestä.

Seija ei tohtisi päästää omia lapsiaan vuodeksi ulkomaille ennen kuin he ovat täysi-ikäisiä. Lapsia tulisi liian kova ikävä.

”Tulkoon maailma meille”, äiti toteaa. Isäntäperheenä voi kansainvälistyä lähtemättä kotoa.

”Kivaa, kun pääsee puhumaan enkkua”, perheen kuopus Siri toteaa.

Myös Seija on saanut rohkaisua ja varmuutta englannin puhumiseen.

Kansainvälistymisestä on hyötyä heidän työssäänkin. Raudaskosken maatila tarjoaa turisteille majoituspalveluita pihapiirissään sekä uudessa vuokramökissä Kärsämäen keskustassa.

Matkailusesonkien välissä kielitaito pääsee aina ruostumaan, Seija kertoo.

Ruokaan totuttelemista

Valerien mielestä Suomessa ja Saksassa eniten eroa on kielen lisäksi ruuassa.

”Suomessa syödään paljon lihaa”, hän pohtii ja vertaa kokemustaan Müncheniin, jossa kasvissyönti on yleistä.

Suomalaisesta keittiöstä kehuja saavat karjalanpiirakat ja suklaa.

Omaa perhettään hän ei ole ehtinyt ikävöidä, mutta toki omia ystäviä ja omaa kieltä kaipaa.

Jatkuva keskittyminen vieraaseen kieleen ja uusien asioiden omaksuminen vievät voimia. Vaihto-oppilaat ovatkin tunnettuja unenlahjoistaan, vaikkeivät kotimaassa päiväunia nukkuisikaan.

Sujuvasti suomea koiralle

Valerie ymmärtää jo jonkin verran suomea, mutta epäröi puhua sitä. Vaikka osaisi sanoja, lauseiden muodostaminen on vaikeaa.

Sekarotuiselle Ringo-koiralle Valerie puhuu suomea. Koira ei välitä kielioppivirheistä.

Valerie käy Lotan tavoin koulua Kärsämäen lukiossa. Tunneilla puhutaan suomea, mutta opettajat ja vierustoverit kääntävät hänelle puhetta englanniksi.

Vaihto-oppilaalla on kuitenkin kova pyrkimys oppia suomea vuoden aikana.

Perheen koira Ringo saa häneltä jo selviä käskyjä ja kehuja suomeksi.

”Istu!”

Koira tottelee ja istuutuu tytön viereen traktorin peräkärryn penkille.

”Hyvä poika.”

SUVI NIEMI

Seija Raudaskoski on iloinen, että Valerie tulee perheen siskosten kanssa hyvin toimeen. Valerie ja Siri tykkäävät leipoa yhdessä.

VAIHTO-OPPILASJÄRJESTÖ

Edistää kansojen välistä ymmärrystä

Kansainvälinen järjestö Youth For Understanding (YFU) perustettiin vuonna 1951, kun Yhdysvaltain ulkoministeriö etsi 75 saksalaisnuorelle amerikkalaiset isäntäperheet.

Toisen maailmansodan jälkeisessä maailmassa haluttiin nuorten kautta rakentaa ymmärrystä kansojen välille. Sama periaate on järjestön toiminnassa yhä.

YFU toimii lähes 50 maassa ja tähän mennessä järjestön kautta on ollut vaihto-oppilaana yli 225 000 nuorta.

Vaihto-oppilasvuosi maksaa suomalaisnuorelle kohdemaasta riippuen 6 000–10 000 euroa. Kaukomaat ovat kalleimpia.

Isäntäperheet toimivat vapaaehtoisina eikä heille makseta vaihto-oppilaan ottamisesta korvausta.

Lähde: YFU

Tulijoita olisi enemmän kuin isäntäperheitä

Suomeen tulisi paljon nykyistä enemmän vaihto-oppilaita, jos isäntäperheitä riittäisi.

Vaihto-oppilasjärjestö YFU:n toiminnanjohtaja **Elina Talonen-Lintunen** kertoo, että Suomi houkuttaa nuoria eksoottisen luonnon ja korkealaatuisen koulutuksen ja kulttuurin vuoksi.

YFU:n kautta Suomeen tulee vuosittain 70–80 vaihto-oppilasta.

Perheitä tarvitaan kuitenkin noin 130, koska joskus perheille tulee viime hetken esteitä tai vaihto-oppilas joutuu syystä tai toisesta vaihtamaan perhettä kesken vuoden.

Maatila hyvä vaihtoehto

Talonen-Lintusen mukaan isäntäperheitä löytyy eniten taajamista, mutta perheen asuinpaikalla ei sinänsä ole mitään väliä.

”Etenkin saksalaiset arvostavat suomalaista luontoa ja puhdasta ruokaa, joten maatila saattaa olla hyvä vaihtoehto.”

Sekä vaihto-oppilas että isäntäperhe täyttävät oman hakemuksensa toiveineen, joiden perusteella järjestö valitsee vaihto-oppilaille sopivat perheet.

Tavallisia perheitä

Talonen-Lintunen kertoo, että monet perheet miettivät, ovatko ”tarpeeksi hyviä” isäntäperheeksi.

”Ihan tavallisia perheitä etsitään”, hän rohkaisee. Vaihto-oppilaalle tulee tarjota päivittäinen ruoka sekä oma sänky ja työpöytä, mutta omaa huonetta ei tarvitse olla.

”Vaihto-oppilas on perheessä tasavertainen jäsen. Jos perhe lähtee esimerkiksi elokuviin tai ravintolaan, vaihto-oppilasta ei jätetä yksin kotiin”, Talonen-Lintunen toteaa.

Mitään kalliita matkoja vaihto-oppilaalle ei kuitenkaan tarvitse kustantaa.

Myös taskurahat vaihto-oppilaalle maksaa hänen oma perheensä.

YFU tukee esimerkiksi koulumatkoja.

Monet suomalaisille itsestään selvät asiat ovat uusia ja erikoisia ulkomailta tuleville nuorille.

”Arjen eksotiikka kiinnostaa. Korvapuustien leipominen, marjastus ja järvellä soutaminen voivat olla vaihto-oppilaalle unohtumattomia kokemuksia.”

SUVI NIEMI